

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 207/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu č. k. 15Nt/2/2021 zo 6. júna 2022 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Tost/22/2022 z 10. novembra 2022 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. marca 2023, doplnenou 28. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje priznať mu finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu neúplnej ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. PK-1T/18/2018 zo 7. novembra 2018 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu č. k. 3To/13/2018 z 15. mája 2019 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol okrem iného uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov.

3. Sťažovateľ prostredníctvom dvoch samostatných podaní zo 16. novembra 2021 a 18. novembra 2021 požiadal špecializovaný trestný súd o povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. PK-1T/18/2018 (6Nt/2/2021). Dňa 18. novembra 2021 podala identický návrh aj jeho sestra

(15Nt/2/2021). Na verejnom zasadnutí konanom 6. júna 2022 špecializovaný trestný súd spojil obidve veci na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 15Nt/2/2021. Špecializovaný trestný súd namietaným uznesením návrhy sťažovateľa a jeho sestry zamietol. Najvyšší súd namietaným uznesením zrušil namietané uznesenie špecializovaného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že sťažovateľ podal 28. mája 2021 v poradí prvý návrh na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. PK-1T/18/2018, ktorý bol pridelený senátu 4T pod sp. zn. 4Nt/1/2021. O tomto návrhu však nebolo meritórne rozhodnuté, keďže ho predsedníčka senátu nepovažovala za kvalifikovaný, a tak vydala pokyn kancelárii súdu, aby vec bez rozhodnutia vyznačila ako „skončenú inak“. Tento procesný postup senátu 4T však najvyšší súd neaprobował a skonštatoval, že neskoršie návrhy sťažovateľa a jeho sestry mali byť spojené na spoločné konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 4Nt/1/2021. Vzhľadom na uvedené tak najvyšší súd dospel k záveru, že o neskorších návrhoch sťažovateľa a jeho sestry rozhodol nepríslušný senát a došlo k porušeniu práva sťažovateľa na zákonného sudcu.

II.

4. Sťažovateľ vzhľadom na už uvedené konštatovanie najvyššieho súdu o rozhodnutí o jeho návrhoch na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. PK-1T/18/2018 nepríslušným senátom špecializovaného súdu podal preskúmanú ústavnú sťažnosť, podľa obsahu ktorej namieta postup špecializovaného trestného súdu a vybavenie jeho návrhu na obnovu konania.

III.

5. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľom skoncipované podanie bolo na základe jeho obsahu vyhodnotené ako neúplná ústavná sťažnosť, ktorá neobsahuje zákonom predpísané náležitosti podľa § 43 ods. 1 a 3 a § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“). Ústavná sťažnosť neobsahuje konkrétne skutkové a právne dôvody, na základe ktorých malo dôjsť k porušeniu uplatnených práv sťažovateľa, a neobsahuje ani návrh sťažovateľa, čoho sa v konaní pred ústavným súdom domáha. Podľa § 56 ods. 3 ZoÚS ak návrh na začatie konania obsahuje nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby ich v určenej lehote odstránil. Ústavný súd však k procesu odstraňovania väd neúplnej ústavnej sťažnosti nepristúpil pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie vo vzťahu k špecializovanému trestnému súdu a vo vzťahu k najvyššiemu súdu pre jej neprípustnosť.

6. Z obsahu ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh vyplýva, že sťažovateľ proti namietanému uzneseniu špecializovaného súdu podal sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd namietaným uznesením. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity, ktorý vo vzťahu k preskúmanému uzneseniu špecializovaného súdu opodstatňuje uprednostnenie právomoci najvyššieho súdu [čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 ZoÚS. Uvedená skutočnosť tak vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum namietaného porušenia uvedených práv sťažovateľa namietaným uznesením špecializovaného súdu, preto ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 ZoÚS ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

7. Ústavný súd vzhľadom na neúplnú ústavnú sťažnosť predbežne preskúmal aj rozhodnutie najvyššieho súdu s cieľom zistiť existenciu podmienok na ustanovenie advokáta. V zmysle judikatúry ústavného súdu sa v konaniach o ústavnej sťažnosti zásadne preskúmajú len také

právoplatné rozhodnutia, ktorými sa konanie vo veci samej skončilo (IV. ÚS 361/2010). Ústavný súd v okolnostiach prípadu nepristúpil k hlbšiemu ústavnému prieskumu namietaného uznesenia najvyššieho súdu, pretože prevažuje argument o výsledkovom charaktere práva na spravodlivý proces (III. ÚS 246/2018). Nejde o rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé výrazne a nezvratným spôsobom zasiahnuť do základných práv alebo slobôd sťažovateľa garantovaných ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou (IV. ÚS 195/2010). Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd odmietol v tejto časti neúplnú ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoÚS pre jej neprípustnosť. V závere ústavný súd poznamenáva, že v súčinnosti so špecializovaným súdom bolo zistené, že o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania bolo už aj rozhodnuté uznesením č. k. 4Nt/1/2021 z 3. apríla 2023, ktorým bol návrh zamietnutý. Týmto sa pre sťažovateľa naskytuje možnosť podať proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, o ktorej bude opätovne rozhodovať najvyšší súd.

III.1. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

8. Podľa § 37 ods. 1 ZoÚS možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ako to je aj v predmetnej veci, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 ZoÚS nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2023

Robert Šorl
predseda senátu